

Studenten? Een apart soort mensen, betoogt gemeente

HUISVESTING

Door Joos Philippens

Mag je huisvesting voor studenten weigeren, omdat ze meer herrie maken? Ja, meent de gemeente Maastricht, die geen zes kamers toestaat in een voormalig café. Een ommezwaai van 180 graden.

MAASTRICHT/ROERMOND - Ruim een kilometer van het Maastrichtse station ligt een voormalig café, aan de Meerssenerweg. Een drukke doorgaande straat, op fietsafstand van het centrum van de populaire studentenstad. Een mooi pand voor studentenkamers, vindt Johan Aussems.

Begin 2021 dient hij een verzoek in voor een studentenhuis in het pand van de vroegere cafés De Hoop en De Sjeigel. Als de gemeente dat plan afwijst, beperkt Aussems zich tot de begane grond. Drie kamers in het pand zelf wil hij nu, plus drie in een achterbouw. Op 27 juni van dit jaar volgt opnieuw een nee. Aussems snapt er niets van en stapt naar de rechter. Zijn advocaat Niki Janssen betoogt maandag in de Roermondse rechtbank dat wonen op die plek mag. Het bestemmingsplan voor de wijk Nazaret rept helemaal niet over studenten. Maar de gemeente kiest voor een 'brede' afweging, verklaart ambtenaar Tom Goessens. „Daarbij kijken we ook naar de woonvorm, naar leefgedrag. We toetsen aan ons woonbeleid.” Met andere woorden: studenten zijn een apart type bewoners.

Dat is een draai van 180 graden ten opzichte van twee jaar eerder. Maastricht verleende toen vergunning voor een dakterras bij een studentenhuis. Omwonenden van de Spoorweglaan waren daar op tegen, maar de gemeente meende dat onderscheid maken tussen een gezin of studenten zou neerkomen op 'studentendiscriminatie'.

De Raad van State, de hoogste bestuursrechter, maakte in augustus 2020 gehakt van die stelling. „Er is een relevant verschil tussen het gebruik van een pand voor kamerverhuur, zeker bij studenten, en de bewoning van een pand door één huishouden.” Volgens de Raad van State kon niet worden uitgesloten dat het dakterras regelmatig 's avonds laat en 's nachts wordt gebruikt, ook al is het aan drie kanten omsloten door een muur. Wég dakterras. Maastricht grijpt deze uitspraak nu aan om de kamers aan de Meerssenerweg te weigeren. Sowieso de drie in de achterbouw. Aussems voert aan dat bewoning minder drukte veroorzaakt dan een café, maar de gemeente betwist dat. „Daar was vroeger opslag van het café, waar de omgeving minder last van heeft.” Aussems volhardt: „Buren hebben liever kamers dan een café en ernaast ligt al een studentenhuus.” Ook advocaat Janssen ziet het probleem niet. „Het uiterlijk van het pand verandert niet en de woning ligt in een stedelijk woonmilieu.”

Waarmee deze rechtszaak een testcase is voor het Maastrichtse beleid. De gemeente staat onder druk. Het groeiend aantal studenten moet onderdak vinden, maar dat leidt regelmatig tot klachten van omwonenden die overlast vrezen en verlies van sociale cohesie.

Aussems vindt de gemeentelijke weigering van het geplande studentenhuus opmerkelijk en wil van de rechter een uitspraak. Is de student inderdaad een bijzonder soort mens waar aparte woonregels voor mogen gelden?

Het groeiend aantal studenten moet onderdak vinden, maar dat leidt regelmatig tot klachten van omwonenden.